

hvilket udtrykkelig er sagt i et Reskript af 23de Oktober 1795, og for Kjøbenhavns Vedkommende udtales det i en Kancelliskrivelse af 31te August 1793, at med Hensyn til Domme i Politisager og navnlig i civile Politisager, som ikke dreje sig om mere end 15 Rigsdaler, kan ligeledes Eksekution foretages alene ifølge Domsslutningen. Jeg tror imidlertid, at man, naar man vil studere disse Bestemmelser, som jeg her har nævnt, vil komme til det Resultat, at Meningen har vistnok ikke været at etablere en Modsætning mellem hvad der nu kaldes Domskonklusionen og en fuldstændig Udskrift af Dommen; nej, det, som stilles imod hinanden i disse Bestemmelser, er Aktbeskrivelsen og Domsslutningen. Der er kun de to Alternativer; og det leder mig egentlig til at tro, at naar der i disse Bestemmelser tales om Domsslutningen, menes der akkurat det samme, som vi nu mene med fuldstændig Udskrift af Dommen. Jeg tror overhovedet, at den Form, som vore Domme nu have og i lang Tid have haft, at de bestaa af Præmisses og Konklusion, vistnok ikke har været iagttaget i forrige Aarhundrede, i alt Fald ikke hvad Politiretsdomme angaar. Forslagsstillerne have nu fundet det utilstrækkeligt og temmelig meningsløst, at en Dom skal kunne eksekveres alene ifølge Konklusionen; naar den indeholder Præmisses, er det ikke mere end billigt, at en Udskrift af begge Dele bliver forelagt Fogeden. Bekostningen derved vil ikke være stor, Tidstabet heller ikke, saa der er ingen Grund til at fastholde disse Undtagelsestilfælde, i Særdeleshed da de vistnok bero paa en Misforstaaelse.

Jeg var desværre forhindret i at høre Begyndelsen af den ærede Ministers Foredrag, men jeg skal dog bemærke, at en Tilføjelse til § 1 vil vistnok let kunne gøres, for saa vidt det skulde anses nødvendigt, at der i § 1 bliver optaget Bestemmelser om, hvorledes der skal forholdes med Hensyn til Udskrift af underordnet Rets Dom, i hvilket Omfang saadan skal forelægges Fogeden, og for saa vidt man maatte mene, at den Bestemmelse, som indeholdes i § 2, ikke er fyldestgørende, eller at en Bestemmelse af denne

Art har sin rette Plads i § 1. I øvrigt haaber jeg, at der med Hensyn til Nyttens af dette Lovforslag vil være en saa almindelig overensstemmende Mening ogsaa i dette ærede Ting, at Sagen kan gaa nogenlunde hurtig igennem, saaledes; at vi i alt Fald kunne faa denne Lov vedtaget i indeværende Samling.

P. G. C. Jensen: Jeg ønsker blot at bringe den højtærede Minister min Tak for den velvillige Maade, hvorpaa han stillede sig lige over for dette lille Lovforslag. — Jeg skal i Anledning af de Bemærkninger, Ministeren fremsatte, navnlig om Lovforslagets § 1, tillade mig at udtale, at jeg intet har imod, at der indføres en udtrykkelig Bestemmelse om, at første Stykke angaar borgerlige Sager og derimod ikke kriminelle Sager. — Hvad det tredje Stykke af § 1 angaar, forstod jeg den højtærede Minister saaledes, at han i og for sig ikke havde noget imod, at denne Bestemmelse optages, saaledes at der kommer til at gælde samme Regel for Politisager — i alt Fald for visse Politisager — som for Domme i Almindelighed. Jeg tror altsaa, at det vil være forholdsvis let at fremme dette Lovforslag uden Udvalgs Nedsættelse, hvorimod det kan blive taget under Overvejelse, hvilke Ændringsforslag der skulle stilles.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden formelig Afstemning.

Formanden: Den sidste Sag paa Dagsordenen er: Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 88 af 8de Maj 1894 om private Jærnbaneanlæg, men da den højtærede Indenrigsminister i Øjeblikket er optagen af Forhandlinger i Folketinget og har ladet mig vide, at han ikke ser sig i Stand til at komme til Stede i Dag ved dette Møde, skal jeg lade denne Sag udgaa af Dagsordenen, der saaledes er udtømt.